

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovoliijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozi-ramo na dotično naročilo.

Upravištvo „Slov. Naroda“.

Deželni zbor kranjski.

(Konec.)

Davkoplačevalci, naj so na kmetih ali v mestih, so jako prozaični, kadar morajo globokeje segati v žep, ki je že malone izpraznjen po čedalje večjih javnih zahtevah. Schönerer je nekoč vskliknil v državnem zboru Dunajskem: „Kadar je sklican državni zbor, tresejo se narodi v opravičenem strahu, da namerava zopet povišati davke in druga bremena“. In žal, da ta strah nikoli ni bil prazen. Skoro v vsaki sesiji je državni zbor bil v tako zvani „Zwangslage“, da je moral glasovati za višji davek danes na petrolej, jutri na kavo, in zopet na biše in zemljišča, na žganje, na sladkor in tako dalje brez konca in kraja. Vrh tega pa je poostiril vojaške dolžnosti in jih utegne še raztegniti na širše kroge in še več let službovanja. Še celo na ubogo šolnino je segel učni minister in

državni zbor je tudi to obteženje ljudstva mrmraje sicer na znanje vzel.

No, tudi deželni zbori navadno neso nič boljši. Za pokritje vedno rastočih stroškov jim je najbližnji in najpripravljeni vir naklada na davke, kakeršne koli. Kjer išče država dohodkov, tam priklopljajo se dežele in po njihovem izgledu okraji in občine, tako da so na mnogih krajih raznovrstne naklade na neposredne davke višje, nego prvotni davek. Vsako leto po jednega ali več odstotkov višje, kaj to? Malenkostni zvišek, tako se modruje, ne bode ugonobil davkoplačevalca. A konečno se zbirajo številke tako visoke, da so neznosne. Na Koroškem, kjer vladajo nemški liberalci, so že dospeli nad 60 odstotkov deželne naklade, zraven katere pa še pobirajo, kakor drugod, naklade na užitinski davek in na žganje.

Kranjski davkoplačevalci pa so gotovo bili prijetno iznenadeni, ko so slišali, da jim bode za l. 1889 celih 6 % menj plačevati deželne naklade, nego doslej. In to se je zgodilo, ne da bi se zamenjale deželne in narodne potrebe. Leta 1883, ko je stopila na krmilo narodna stranka, znašala je deželna naklada 47 % in zdaj, ko je končana šestletna doba, zahteva se od davkoplačevalcev le 38 %, ali devet krajcarjev od goldinarja direktnega davka menj, nego pred petimi leti. Gotovo lep uspeh. In kako se je dosegel? Trije faktorji so k temu pripomogli: davek na žganje, zakon, s katerim se je Ljubljansko mesto pritegnilo k stroškom ljudskega šolstva in konvertovanje zemljiško-odveznega dolga.

Davek na žganje je bil nasledek agrarne en-kête, ki je l. 1884 v Ljubljani zborovala in sklenila, da je treba zatreti preobilno žganjepitje, ki kviri ljudstvo na duhu, na telesu in na premoženji. Tu in tam je bil ta davek z nejevoljo vsprejet, pa komur je mar za zdravo, krepko ljudstvo, ta mora pozdravljati vsako sredstvo, katero vsaj omeji nesrečno žganjepitje. Da pa se ne oškoduje domači pridelek, sklenil je deželni zbor oprostiti od deželne naklade doma iz vina, sadja itd. pridelane opojne pijače.

Zakon, po katerem mora Ljubljana jednako, kakor vsa ostala dežela, plačevati k normalno šol-

skemu zakladu, naložil je sicer glavnemu mestu ne malo breme, katero mora nositi v prid vsej deželi, zato pa ima tudi nemalih koristij po srečnem položaji, da je glavno mesto. In nasproti deželni zbor tudi uvažuje potrebe Ljubljanskega mesta, kar je dokazal s svojimi sklepi o deželni bolnici in o deželnem gledališču. Le z ozirom na Ljubljano se bode preložila bolnica iz mesta in deželno gledališče bode tudi v prvi vrsti Ljubljani na korist.

O konvertovanji zemljiško-odveznega dolga smo že tolikokrat govorili, da so eminentne koristi, katera bode imela dežela od tega srečno dognanega dela deželne zbornice, že vsakemu znane. Preostaja nam le, da se pridružimo zahvali, katero je deželni zbor izrekel prouzročitelju in neutrudnemu pospešitelju te ideje, g. dr. Mošetu.

Od teh za deželne finance srečnih uspehov obrnimo se do delovanja deželne zbornice na narodno-gospodarskem, šolskem, humanitarnem in sanitarnem polju. Da se omogoči zgradba železnice, dovolil je deželni zbor znamenite vsote: za dolenjsko železnico pol milijona goldinarjev, za Kamniško 70.000 ter je obečal podpirati železnico iz Kranja do Tržiča s 50.000 goldinarjev. Na naših državnih poslancih je zdaj, da izposlujejo pri vladi primerno podporo za dolenjsko železnico, katere važnost so tolikokrat poudarjali in da tudi gledé Kamniške železnice desežejo večjo, nego obljubljeno državno podporo. Več za posamezne okraje potrebnih cest se je napravilo z deželno pomočjo, druge, mej njimi ona čez Wagensberg, bodo se še delale. Uravnava hudournikov na Gorenjskem bode obvarovala vasi in zemljišča pred poginom. Zakon o pogozdovanji Krasa bode sčasoma, ako ne ostane le na papirji, spremenil kraške goličave v senčnate gozde. Zlasti deželni zbor ni štedil pri stroških za šolstvo, katero se lepo razvija in bode donášalo obilnega sadu. Cela vrsta novih šol se je ustanovila, zgradila so se mnoga nova šolska poslopja z deželno podporo in tudi učiteljstvu zboljšal se je obstanek. Za vinarsko, sadjarsko in kmetijsko šolo bilo je po preselitvi na Dolensko kupljeno primerno posestvo, katero je zdaj že lepo urejeno, da bode šola ne samo vzgojevala učence, temveč tudi dajala vzgled umnega kmetovanja. In obrtni pouk in obrtno

LISTEK.

Ukrajinske dume.

(Česki napisal E. Jelinek; poslovenil Podvidovski.)

IV.

V ljubimskem hrepenenji.

(Dalje.)

Ali kaj s tem?

V dan Gospejin, ko se je iz prostega cerkvenega zvonika zvoneči glas zvončka razlegal daleč za trstje k peščinam, doneč do uboge vasice, zbrali so se pod lesenim, z mahom pokritim krovom, posvečenim hvali Gospodovej. Bila sta tam i Efimka in Ivanek.

Ali kaj s tem?

Ivanek ni gledal smelo k njej in jedva si je upal dvigniti k njej svoje oči. Vsaj je stal tam v prostej košulji, malo vezane in tudi čapke ni imel baš lepe.

Za to je bila Efimka polna cvetja in vablivosti, bela njena obleka svetila se je i v temi mračne cerkve. Imela je niz bogat, zvoneč, takov, kakeršnega ne bode imela v njih nobena molodica.

Oj, oj, spoznal je Ivanek, da sta iz dveh vasij

in da mu ne pristoja. Togotil se je v duši, da se ni narodil v njih, toda kalil si zato ni posebno živjenja.

Misel ta utrdila se je še bolj v njem, ko je opazil kočo, v katerej je bila Efimka doma. Da! Niti takih koč, belih in pripravnih niso imeli v njih. Šepetal si je, da je Efimčina kočja bolj podobna dvoru, nego njegovemu kazaškemu zavetju.

Ali kaj s tem? — — —

Tu se je zgodilo nekaj, da je Efimka osirotela čez noč. Ivanek je poizvedel o tem stoprv v dan Gospejin pod lesenim krovom temne cerkve. Poznal je to na bledem obličji, po kojem so se usipale gorke solze srčne žalosti.

Užalilo se mu je in rad bi jo bil potešil z besedo utehe, ali okolu nje je bilo že polno inih molojcev, kateri so se razgovarjali ž njo tako, kakor bi bila njihova.

Bili bi se mu gotovo posmehovali.

Zato je raje odšel molče in nekje zvunaj na stepi izvizal je na piščalki vse, česar reči ni znal in ni mogel . . .

Kdo ve, kam je zanesel pesen njegovo stepni veter.

* * *

Za nekoliko dnij gnal je Ivanek svoje konje k vodi. Megle so bile že padle in po protji bičevja splivale so poslednje dijamantne rane rose. Žgeče solnce je razmetalo jasne žarke po dalekej stepi, katere nedosežni obzor je oživoval morda jedino le trepet božjih ptičev. Petja je bilo malo, ker popevalci so nesli svoj spev vedno v vrte k Ljubči.

Dužo Ivankovo mučila je ondaj nekaka čudo vita sumnja. Nikedar mu ni prišlo na misel toliko bajk, kakor danes, nikdar ni čutil toliko veselja verovati jim. Zdelo se mu je, kakor da bi se meglo i njegovo življenje premeniti kedaj v bajko, polno nemišljenih krásot in čarov.

Le bujno žebe ga je včasih budilo iz ljubimskih sanj. Sklonil je glavo zopet in zopet — in utapljaj se rad v dela bajkinih sanj.

Tu zašumi najedenkrat v trstji. Visoko protje se je razstopilo.

In glej!

Razsedino napolnila je ladijca — tiho kakor prikazen.

Kakor v bajčici ni vodilo te ladijce nobeno veslo, ali ladijca pronikla je vendar skozi trstje in priplavala k bregu.

(Dalje prih.)

šolo je deželni zbor radodarno dovolil svoje pripevke.

Veliko važnosti je tudi zdravstveni zakon, kateri ureja zdravstveno službo v občinah. Kranjska se sme ponašati s svojim zakonom, ker v nobeni drugi deželi ni tako preskrbljeno za zdravniško pomoč, katera se je doslej bridko pogrešala na raznih krajih. Omenili smo že, da je deželni zbor sklenil, odpraviti iz sredine Ljubljanskega mesta infekcijsko bolnico in sčasoma tudi glavno bolnico, ako v ta namen priskočita kranjska hranilnica in mesto. Za najbolj usmiljenja vredne reveže, za uboge hirajoče ljudi je ustanovila dežela dvakrat, leta 1883 in lani hiralške ustanove.

Da je narodna večina tudi vselej branila narodno stališče, ni treba še posebej poudarjati. Razveljavila je precej v prvem letu sklep prejšnjega zbora, ki je nemščino postavil na prvo mesto v deželnih uradih, in sklenila, da je uradni jezik slovenski. prihodnjemu deželnemu zboru pa že zdaj priporočamo, da jezikovno vprašanje uredi zakonito, tako za deželne urade, kakor za šole, pri katerih ima on pravico določevati.

K uspehom, katere je dosegel deželni zbor, pa je najbolj pripomogla sloga v narodni večini, katera se je čedalje bolj utrdila, ker je vsakdo spoznal, da le skupno, složno delovanje ustvarja pravi in stalni napredek v narodu. Poslanci zdaj z mirno vestjo izročajo svoj dolžnost v prid svoji ožji domovini in narodu slovenskemu.

Slovenska učiteljska zborovanja

v Ljubljani v 23. dan oktobra 1888 leta.

Udovsko učiteljsko društvo.

Predsednik g. dr. A. Jarc (tvori sejo ob 9. uri, pozdravi navzočne ter naprosi tajnika-blagajnika, da o društvenem delovanju za preteklo leto na drobno poroča.

G. M. Močnik pravi, da vdov je bilo podpiranih 12 in sirot 23, za kar se je 1716 gld. 99 kr. izdalo. Za nakupovanje obligacij porabilo se je 485 gld. 27 kr. Vse premoženje znaša v gotovini 2081 gld 5 kr., v obligacijah pa 45.150 gld., vsega premoženja je tedaj 47.231 gld. Zbor sklene, da se imajo društveniki, kateri še kaj letnine dolžujejo, še enkrat opominjati. Kdor pa opomin prezira, se brezozirno iz društva izbriše. Uplačevanje letnine se ima v prihodnje po določenih pravilih goditi od vseh društvenikov brez razločka, kdor bi termin zamudil, ravna se ž njim, kakor pri vsakej zavarovalnici.

Za podporo dovolj se odboru 150 gld, katere sme mej prosilce po svoji previdnosti in vrednosti razdeliti.

Na novo pristopli ud g. B. J. se vsprejme, ker je zadostil postavnim zahtevam.

Stari odbor se voli z vsklikom.

Slovensko učiteljsko društvo.

Takoj po „Vdovskem učiteljskem društvu“ prične zborovati „Slov. učiteljsko društvo“. Gospod A. Praprotnik, predsednik društva, bil je uradno zadržan, zato otvori zborovanje njegov namestnik, pozdravi navzočne, (kakih 60—70 učiteljev) spominja, da se letos slavi 40letno vladanje cesarjevo, pod čegar krono so šolstvo lepo razvija, ter konča s trikratnim „Slava klici“ na presv. cesarja. Na to povabi gosp. tajnika, da naj o društvenem delovanju nekoliko obširneje poroča.

Tajnik g. Govekar Fran poroča nekako tako le: Lansko leto imeli smo običajni občni zbor vsled 11. paragrafa naših pravil dne 6. septembra. Pri tem zboru bili so z večino glasov izvoljeni naslednji gospodje: Funtek Anton, Ferlan Jakob, Govekar Fran, Krulec Janez, Lapajne Ivan, Praprotnik Andrej, Stegnar Feliks in Žumer Andrej. Konstituiral pa se je bil odbor tako: Andrej Praprotnik predsednik; Stegnar Feliks, namestnik; Tomšič Ivan, blagajnik; Govekar Fran, tajnik in Krulec J. knjižničar.

Odbor zboroval je skoro vsaki mesec, zadnji čas še vkratk na mesec, zaradi slavnostnega koncerta.

Pri vsakej seji razgovarjalo in posvetovalo se je, kako koristiti narodnemu šolstvu in učiteljstvu sploh. Odbor je deloval v zmislu osnove in namere društva in tako hoče delati tudi v prihodnje na korist mile domovine, vere in cesarja. Potem omenja važnejših dogodkov bolj na drobno, kateri

so se vršili v odborovih sejah ter pravi: „Učitelji so bili letos jedenkrat različnih mislij, nekateri so mislili, da bo šolstvo čvrsteje in bolje napredovalo, ako se bodo duhovni še bolj za šolstvo zanimali, in se to v postavi izreče, drugi so se pa bali upliva duhovščine, bodi si iz tega ali drugega uzroka, česar nečem tukaj pretresovati. Da bi odbor „Učitelj. društva“ v tem izrazil svoje mnenje, je hotel dne 6. marca sklicati pomnožen odbor, a k seji ni prišlo za sklepanje postavno število, druga seja v ta namen sklicana, je imela isti uspeh. Zato predsednik in tajnik nista hotela izjaviti se niti v tem niti v drugem smislu. Stvar se je po javnih listkih razpravljala in vsaki se je gotovo na kako stran odločil,

Sicer smo pa v ožjem odboru te misli, da to stvar prepuščamo modrosti in previdnosti naših g. državnih poslancev in nam ne gre v tako kočljive in politične stvari se spuščati, ker nas v to nihče ne sili in tudi ne prosi, dajati svete poslavodavnim zborom. Tudi v naših okoliščinah ne kaže kostanja pobirati iz žerjavice našim nasprotnikom, ki komaj čakajo da to, da bi razdor napravili mej slovenskim učiteljstvom.

Dalje pravi, da se je v seji dne 6. junija odločil odbor, da napravi v proslavo 40letnega vladanja, ako mogoče mej počitnicami slavnostni koncert s prijaznim sodelovanjem gđ. učiteljic in g. učiteljev.

V seji dne 13. junija se je v ta namen odbor pomnožil ter volil slavnostni odbor „ad hoc“. G. profesor A. Nedved je iz posebne prijaznosti prevzel vodstvo tega koncerta. Odboru „ad hoc“ voljenemu se je vsled razposlanega vabila na udeležbo prijavilo toliko pevskih močij, da je bil odbor, kateri sicer nikdar ni dvomil o iskrenem patrijotizmu in vzglednej požrtvovalnostjo gg. sotrudnikov, najprijetneje iznenaden. Upajmo da bode odbor za mnogovrstni trud, katerega si je s tem naložil, zadovoljno odškodovan. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 29. oktobra.

Mej državnozborskimi klubi levičarskimi se sedaj vrše pogajanja o skupnem postopanju opozicije. Osnovati hočejo izvrševalni odbor, kakor ga ima desnica, ki bi posredoval mej posamičnimi klubi. Poslednje ministerske premembe so preverile levičarje, da ničesar ne bodo dosegli, ako ne bodo jedini. Vlada se nanje ne bode ozirala. Za nekaj časa se torej utegnejo zjediniti, a za dolgo ne, kajti mej židovskimi pristaši avstrijsko-nemškega kluba in protisemitskimi elementi nemške zveze je preveliko nasprotje, ki se ne da poravnati, temmanj, ker si avstrijskonemški klub hoče vedno prvsavjati vodstvo.

Letos se hočejo Nemci zopet udeležiti volitev v Praški mestni zbor. Nekaj svojih pristašev utegnejo spraviti v mestni zastop, ker Čehi mej sabo neso jedini. Da bi pa bili Čehi jedini, pa Nemci ne dobe nobenega mandata, če o tem poprej ne sklenejo s Čehi kacega kompromisa.

Vnanje države.

V soboto ob 12. uri se je otvorilo **bolgarsko** narodno sebranje. Zbrali so se skoro vsi poslanci, če tudi je debel sneg po vsej severnej Bolgariji. Prestolni govor se glasi: „Srečen sem, da Vas vidim v prestolnici svoji zbrane za drugo redno zasedanje, katero bode znali, kakor se nadejam, odlikovati s plodovitim delovanjem, udanostjo in ljubeznijo do domovine in krone. Konstatujem, da se vsled splošnega miru in zadovoljnosti, pokoja in reda, ki vladajo v deželi vedno bolj utrjuje pravična bolgarska stvar. Gospodje narodni zastopniki moji! Jeden najvažnejših dogodkov minulega leta za Bolgarijo bilo je odprtje železnice Carigrad-Sofija-Vakarel. Ta železnica, katero je zgradila Bolgarija sama s svojimi sredstvi, je povzdignila kredit dežele in pridobila bolgarskemu narodu simpatije vseh izobraženih ljudi. Ta proga, ki je zvezala našo prestolnico s prestolnicami in drugimi mesti evropskimi, daje tujcem priložnost se pobližje seznaniti z narodom našim in pravično ocenjevati njegov mirni in delavni značaj ter prizadevanja Bolgarov za moralčni in gmetni napredek, za svobodo in nezavisnost. Gospoda moja, zastopniki naroda, na svojih potovanjih po deželi opazil sem v veliko zadovoljstvo, da ljubljani narod moj bavi le z mirnim delom. V bližini sem se učil ocenjevati neprecenljive darove in izvrstna svojstva, s katerimi je Vsemogočni obdaroval ta narod in se osebno prepričal o čuvstvih ljubezni, vernosti in udanosti domovini in ošibi moji. Sijajni vsprejem, kateri so mi priredili povsod podložniki moji, je zelo ganil srce moje. Izrekam zato narodu v osebi njegovih zastopnikov zahvalo svojo. Gospodje poslanci moji! Jednako sem srečen, da imorem konstatovati zares izredno marljivost, odkar sem nastopil prestol, ter prizadevanje za izvežbanenje hrabre vojske, in da hkratu

vidim, da je ta vojska res dovolj razvita, ter bode, kadar treba, opravičila nade in zaupanje, katere stavijo vanjo domovina in prestol. Gospoda moja, zastopniki naroda! Moja vlada izdelala je sledeče načrte zakonov in je bode predložila vam v pretres: 1. Načrt zakona za grajenje železnice Jamboli-Burgas; 2. načrt zakona za organizacijo zdravstvene službe v Bolgariji; 3. načrt kazenskega zakona; 4. načrt zakona o nasledstvu; 5. načrt zakona o meri in tehnici. Nadejajoč se, da bode te popolno svojo pozornost obračali omenjenim predlogom in tudi onim, ki se bodo vam še predložile ter z marljivostjo in pridnostjo delali za blagor in velikost Bolgarske, kličem na vas in delovaje božji blagoslov in izjavljam, da je otvorjen drugo redno zasedanje petega narodnega sebranja. Ves prestolni govor se bavi le z notranjimi zadevami. Izmej omenjenih načrtov je posebne važnosti nov kazenski zakonik. Do sedaj je baš v tej zadevi bil velik nedostatek. Sodilo se je deloma po samem razumu, največ pa po turških zakonih, ki pa ne ugaajajo za sedanje bolgarske odnose. Seveda je vprašanje, če bode novi kazenski zakonik ugajal potrebam dežele, če se je pri njega sestavljenju dovolj oziralo na pravne nazore in običaje naroda, če se ni prepisal le iz kazenskega zakonika kake zapadne evropske države. Skoro se je bati, da se je poslednje zgodilo, kajti bolgarski juristi so se šolali največ v Nemčiji in Franciji in se navzeli nazorov zapadne Evrope. Tak kazenski zakonik bi pa še manj ugajal deželi, nego dosedanj turški. Ravno tako se je bati, da se nov zakon o nasledstvu ne bode dovolj oziral na prave potrebe dežele ter bi se ž njim hotelo morda uvesti rimsko dedno pravo, katero je že napravilo toliko škode v Evropi. V Bolgarskej so se dosedaj najbolj ohranile zadruge. V tej deželi je še več zadrug broječih po 300 oseb. Na zadrugarstvo se bodo morali ozirati zakonodajalci, ako nečejo popolnem podkopati narodnega blagostanja. Čudno je pa vsekako, da vnanjih zadev niti odnošajev s Turčijo nič ne omenja prestolni govor. Mi bi sodili, da je to znamenje, da v tem oziru se ni dalo nič vselega povedati narodnim zastopnikom in da je torej tudi izmišljena vest oficijoznega lista „Svoboda“, da so nemški, avstrijski in italijanski veleposlanik v Carigradu priporočali, da naj potrdijo Ferdinanda knezom bolgarskim.

Ruski car vrača se zadovoljen s svojega potovanja domov. Povsod ga je narod z veseljem pozdravljaj. Iz Batuma se je po morji odpejaj v Sevastopol, kjer ogleda črnomoško mornarice. Iz Sevastopola vrne se naravnost v Peterburg.

Rumuniji so volitve za vlado nepričakovano ugodno izpale. Od 174 poslancev jih je le 16 opozicijskih, če je verjeti vladnim poročilom. A pri tem je pa treba omenjati, da vladni organi tudi vse konservativce prištevajo vladni stranki, če tudi je mej njimi kaj mnogo prijateljev Rusije, ki neso s sedanjo vlado nič bolj zadovoljni nego so bili s prejšnjo. Te volitve so pa pokazale, kako malo je bila priljubljena prejšnja vlada.

Grška zbornica otvorila se je prestolnim govorom. Kralj se v prestolnem govoru zahvaljuje narodu, tujim vladarjem in vladam za sočustvo skazano mu ob 25letnici njegovega vladanja. Nadalje konstatuje tesno vez mej narodom ter omenja zaroke kraljevičeve, ki je le rezultat obestranske naklonjenosti, in bi je vender boljše ne bila mogla doseči nobena politična previdnost. Rasztava, ki se otvori, pokazala bode napredek. V državnem gospodarstvu se je doseglo ravnotežje in narodno blagostanje se boljša. Predložila se bode zbornici reforma davkov, zakoni o grajenju poslopij in javnih zgradb, o pomnoženju občil. Konečno kralj pohvalno omenja vojske in mornarice.

Severnoameriški predsednik Cleveland je naročil zastopniku v Londonu, da naj Salisbury-ju naznani, da bi se odnošaji mej Ameriko in Anglijo zboljšali, ko bi poslednja zamenila poslanika svojega v Washingtonu.

Dopisi.

Iz Gradea 28. oktobra [Izv. dop.] Izrek: „Trkajte in odpri se Vam bode, se zmirom uresniči. Ako pričakujemo pečenih golobov z nebes — gotovo prej umrjemo, negočutešimo svoje poželjenje. Sami si jih moramo uloviti ter peči. Tu imam zopet jeden dokaz za resničnost te trditve. Graški Slovenec hotel je uložiti v poštno hranilnico nekaj denarja. Ker je vedel iz gotovega vira, da ima pošta tudi slovensko-nemške knjižice, zahteval je takih. A dotični uradnik o takih knjižicah nič ni hotel vedeti. Dotičnik se pritoži na ravnateljstvo poštno-hranilničnega urada na Dunaji. Na slovenski pisano pritožbo dospel je sledeč v čistej slovenščini pisan odgovor:

P. št. 3598 ex 1888. Z ozirom na Vaš cenjeni dopis od 30. septembra t. l. se Vam javlja sledeče: Po došlem poročilu, katero se je vsled Vaše pritožbe od c. kr. poštne urada na Graškem kolodvoru zahtevalo, je zatrdjevanje dotičnega uradnika, da namreč pri ta. uošnjem uradu nemajo nemško-slovenskih uložnih knjižic, napačno in le od tod prihaja, ker je uradnik, kateri je 27. sep-

tembra t. l. poštno hranilnično službo opravljal še le pred kratkim časom bil tja prestavljen ter ni vedel, da so tam tudi nemško-slovenske uložne knjižice za porabo.

Da se v okoliščini pride enakim slučajem za bodoče, dali so se poštenu uradu na Graškem kolo-dvoru potrebni zaupniki.

Na Dunaji 22. oktobra 1888.

Der Direktor
des k. k. Postsparkassenamtes
Waček.

Mi sicer ne verjamemo, da dotičen uradnik ni vedel za nemško-slovenske knjižice — kajti pred kratkim zahteval je drug Slovenec enakih knjižic ter jih, se ve, na pritožbo tudi dobil, a „intento i ga capí!“ Le povsod zahtevajmo svojih pravic ter ne strašimo se malega truda, kjer trkamo, se nam odpre.

Iz Šempasa 26. oktobra. [Izv. dop.] Kakor je bilo večkrat prej objavljeno po raznih slovenskih listih, da je premeščen prečastiti g. Janez Klobovs, naš v obče priljubljeni in spoštovani kaplan, na Trnovo kot vikarij, se je to dne 18. t. m. — žalibog — tudi uresničilo. Višje in boljše stopinje mu sicer ne zavidamo, ker jo povsem zasluži, kajti naredil je dne 9., 10. in 11. t. m. tudi župnijski izpit s posebno odliko, torej zasluži še kaj več, kakor vikarijat na Trnovem, ali žal nam je vsem, da smo z njim in v njem izgubili tako izvrstnega duhovnika in unetega narodnjaka. Prilicno želimo opisati še nekoliko njegovo ločitev od nas, ki Bog daj, da bi bila le samo za nekaj časa. Na predvečer, to je 17. t. m., imel je gospod Janez kot predsednik našega „Bralnega društva“ v društveni sobani tako rekoč svojo zadnjo večerjo z ostalimi odborniki in pevci. Njemu na čast in v slovo prišlo je razen imenovanih tudi mnogo drugih odličnejših drušvenikov k tej iznenadnej poslednji skupščini. Okolu 7. ure zvečer bili smo že večinoma zbrani krog svojega dozdanjega izvrstnega gospoda predsednika. Akopram nas je bilo precejšnje število navzočih, vladala je vendar mej nami nenavadna tišina. Vsi smo bili potrjeni in brati je bilo raz lica slehernega nenavadna žalost in zamišljenost. Po raznem razgovorjanji poprime gospod Janez Klobovs besedo, zahvaljujoč se odboru in pevcem za marljivo sodelovanje na čast društvu in v blagor naroda, izrazujoč željo, naj bi društvo vedno in neprestano delovalo, kakor doslej že toliko let. Napil je društvu in vsem drušvenikom, na kar zapojó pevci nekatere kvartete. Po končani priliki pesmi povzame besedo podpredsednik g. Jarnej Rajar, ter našteva v daljšem govoru mnoge in velike zasluge g. predsednika za tukajšnje „Bralno društvo“, kakor tudi za splošno dušno in telesno blaginjo cele fare, cele občine. Zahvaljuje se mu toplo v imenu društva za vse dobrote, katere je ono v teku dveh let od njega, svojega predsednika, prejelo. Koncem govora napije mu govornik in navzočni zaorijo mu večkratni „Živio!“ Pevci zapojó še pesen „Slovo“ tako precizno in z občutkom, da so se oči vsem kar porosele. In že je prišel čas, oni tužni in grenki trenutek, ko smo v zadnje podajali roke svojemu nepozabnemu gospodu Janezu. Drugi dan, 18. t. m., okolu 1. ure podoludne poslovi se gospod Janez od nas in mi od njega zadnjikrat. On sede v svoj voz in v večjem spremstvu na voze odpelje se na svoje novo mesto. V znak spoštovanja in ljubavi, koje je on užival tu pri nas, spremljali so ga mnogi prijatelji in znanci, vozeč se do Solkana. To nenavadno spremljevanje bilo je res gniljivo in kaj posebnega. Kakor bi trenil, zginil je ta sprevod ali to spremstvo njegovo izpred naših oči, zginil je pa tudi preč. gospod Janez izpred nas, toda le v osobi, a njegovi dobri in lepi nauki, njegovo vsestransko marljivo in uspešno delovanje ne pojde nam tako kmalu iz spomina. V duhu in v najboljšem spominu ostaneš tedaj gospod Janez vendar le vedno pri nas, to želimo vsi tu ostali, da bi Te tudi v osobi že zopet kmalu mej soboj imeli, in to za več časa, kakor dolej, v kar sam Bog pomozi! Na svidenje tedaj!

Domače stvari.

— (Odlikovanje.) G. Ferd. Janesch, kancelist oziroma oficijal pri deželnem sodišči v Ljubljani, dobil je povodom svojega umirovljenja zlati zaslužni križ.

— (Slovensko gledališče.) „Mlinar in njegova hči“, žaloigra v petih dejanjih, predstavljala se bode tudi letos na dan Vseh Svetnikov v

dvorani Ljubljanske čitalnice. Za prihodnjo nedeljo je opereta „Pot po nevesto“ na repertoarji.

— (Iz Velikih Lašč) se nam piše: Danes 28. t. m. umrl je Podsmereko po dolgej bolezni gospod Ivan Gruđen, notarski kandidat, izredno nadarjen mladenič in vrl narodnjak. Lahka mu zemlja!

— (Dr. Ausserer) izstopil je iz nemško-narodne zveze. Zakaj, nam ni znano, a iz tega, da je za zmiraj ostavil Sevnico in se preselil na Dunaj, sklepamo, da neče več osrečevati nevhvaležnih Slovencev in da se je njegova zvezda utrnila.

— („Društvena Beseda“) ki jo je večeraj zvečer priredila Čitalnica, bila je dobro obiskana, zlasti krasni spol bil je mnogobrojno zastopan. Prva točka bila je Tovačovskega „Roža“, ki jo je moški zbor s četverosplovom: Bučar, Pelan, Pucihar in Paternoster, jako dobro pel. Gospodičina M. Vernikova deklamovala je potem iz Baumbach-Funtekovega „Zlatoroga“ pozdrav Triglavu in obširni oddelek, ki opisuje katastrofo na višinah Triglavskih in na Soškem mostu. Deklamovala je s pravim občutkom in razumom, poudarjajoč vse krasote divnega proizvoda, zato nam je celó bolj ugajala, nego zadnjič Dunajčanka Wohlgemuth, ki se je poskušala v istem predmetu. Po Bendlovem četverosplovu: „Oj draga moja, lahko noč!“, ki so ga jako precizno pronašali gg. Přibil, Štamcar, Pucihar in Paternoster, nastopil je mešani zbor in pel dr. B. Ipavca „Želja“, „Tak si lepa“ in „Sred vasi“. Vse tri pesni zložene so v narodnem duhu in izredno prijačo poslušalcem, osobito v tako vrl mešanem zboru, kakor je bil večeraj. Kot nova moč nastopil je potem g. Moser, „Glasbene Matice“ novi učitelj. Gosp. Moser je rodом in duhom Čeh in to mu že daje prednost pred njegovima nemškima prednikoma, ki nesta umela gojencev svojih. Pokazal pa je večeraj tudi svojo umetnost na goslih. Weniawskega „Legenda“ in „Mazurek“ šli sta mu gladko izpod loka, glasovi bili so polni in čisti in najtežje pasaže premagal je z lahkoto. Občinstvo odlikovalo je g. Moserja in g. viteza Janušovskega, ki ga je spremljal na glasoviru, z obilnim priznanjem. Trosev iz Kreutzerjeve opere „Prenočišče v Granadi“ peli so: gospodičina Daneševa, gg. Razinger in Pianek. Prva dva sta itak že znana kot izborna pevca, g. Pianek bil nam je nov. Njegov bariton je jako sonoron in čvrst in takoj prvi „debut“ bil je jako ugoden. Zadnja točka, Zajčev „Večer na Savi“ pel je moški zbor (četverosplov gg. Přibil, Štamcar, Pucihar in Paternoster.) Zbor bil je krepek in ubran, a nekoliko več živahnosti bi bilo še po-višalo lepi efekt.

— (Jour-fixe „Sokola“) bil je minulo soboto dobro obiskan. Posebno je zanimalo udeležence izvrstno sestavljeno humoristično berilo častnega člana preč. gospoda Davorina Trstenjaka: Praznovanje petdesetletnice moje „štokure“. Isto tako drugi dve berili, koje vse je z navadno prirojeno gibčnostjo prečital starosta društva gosp. Ivan Hribar. Bilo je tudi dokaj napitnic, mej katerimi nam je posebno poudarjati one gospoda staroste na jedro inteligence naroda. Pridružujemo se tudi mi njegovi želji v nadi, da besede neso padle na kamenita tla in da v bodoče vidimo prav mnogo gospodov doktorjev in profesorjev pri zabavnih večerih našega društva. Tako bode „Sokol“ postal res zbirališče in sredotočje narodne sile. Mnogo so primogli k lepemu uspehu tudi gospodje pevci, ker so neumorno z lepo ubranimi glasovi poživljali živahnost zabave.

— (Tihotapstvo na mitnicah) še vedno ni ponehalo, a se včasih slabo izplača. Tega se je večeraj dopoludne prepričal tukajšnji mesar T., hoteč skozi mitnico na Marije Terezije cesti utihotapiti okolu 21 kilogramov mesa. Zasačili so ga in mu naredili račun. Mesto 86 kr. užitnine, za katero je hotel prikrajšati mesto, moral je plačati 9 gl. 26 kr. globe.

— (Novemberski advancement.) V domačem pešpolku šteje 17. imenovan je gosp. major Avgust Salomon podpolkovnikom, stotnik druge vrste g. Evgen Konšek stotnikom prve vrste, nadporočniki gospodje Rajmund pl. Fladung, Jarnej Aljančič in Josip Mila vec imenovani so stotniki druge vrste, prva dva v polku, g. Milavec v 6. pešpolku. Pri 97. pešpolku je major Albert Stroh-mayer imenovan podpolkovnikom.

— (Umrovljeno vojaštvo.) Po vojnega ministerstva izkazilih je pri nas umirovljenih: 28

feldcajmajstrov, 17 podmaršalov, 142 generalnih majorjev, 556 polkovnikov, 457 podpolkovnikov, 1478 majorjev, 3829 stotnikov in ritmajstrov, 906 nadporočnikov, 561 poročnikov, 144 avditorjev, 669 vojaških zdravnikov, 157 računovodij, 50 vojaških duhovnikov in 1100 vojaških uradnikov. Vsem tem plačuje se na leto 11,846.000 gl. mirovine. Poleg teh je pa tudi pri mornarici lepo število penzionistov, ki vlečejo vsi vkupe 501.300 gl. na leto. Invalidov je okolu 40.000, ki posamič sicer ne vlečejo mnogo, a vsled svoje množine potrebujejo tudi več sto tisoč goldinarjev.

— (Sluk) ali kljunačev je te dni izredno veliko in da jih jeden lovec jedno popoldne postrelil deset in še več, ni nič izrednega. Izreden slučaj pa je bil večeraj večer, ko je na mostu na Viči jeden lovec z jednim strelom ustrelil hkratu dve sluki.

— (Izgubila) je preteklo soboto na mestnem trgu g. L. 274 gl. v papir zaviti. Kdor bi izgubljeni denar našel in ga oddal magistratu, ali pa napeljal na sled onemu, ki je denar našel in ga obdržal, dobi dobro nagrado.

— (V Žminji v Istri) bile so občinske volitve dne 15., 16., 17. in 18. t. m. V drugem in tretjem razredu zmagali so navzlic vsej protigatitaciji narodnjaki, v prvem razredu pa so marsikateri volilci pogoltnili dano besedo, mej njimi tudi jeden duhovni pastir. Razmerje glasov pa tudi v prvem razredu navzlic nekaterim odpadnikom in strahopetnežem ni bilo slabo, kajti narodna stranka imela je 28, nasprotniki 33 glasov.

— (Slovenskemu učiteljstvu na Goriskem). Tovariši! Znano Vam je gotovo, da je odprl bivši naš tovariš in ustanovitelj našega društva gospod Gašpar Likar, zdaj učitelj v pokoji, prodajalnico šolskih knjig in vseh šolskih in pisarskih potrebščin v Gorici. Vsak začetek pa je težak, zlasti pa začetek narodnega trgovca v naši Gorici; in mi vidimo, da so kupčijske zadeve v tem pogledu jako napete. Tovariši! Propade-li bivši naš tovariš, ne bode častno to za učiteljstvo, ki ni imelo toliko zavesti, stanovske in narodne, da bi s svojimi novci podpiralo svojega moža — tovariša in rojaka. — Odbor „Tolminkeskega učiteljskega društva“ izpolnjuje samo kolegijalno svojo dolžnost, ako najtopleje priporoča svojega ustanovitelja in podpornega uda gospoda Gašparja Likarja vsemu zavednemu učiteljstvu, ostalemu razumništvu in narodu na Goriskem, da ga podpira z obilnim naročevanjem, da ga vsakdo priporoča pri svojih znancih in prijateljih. Upamo, da besede naše ne bodo glas upijočega v puščavi, kajti kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevej peti!

Odbor „Tolminkeskega učiteljskega društva“.

— (Dalmačija) ima letos dobro vinsko letino, a tudi živahno kupčijo, kajti došlo je mnogo kupcev s Francoskega, iz Nemčije in Madjarske. V Spletu prodali so v malo dneh do 50 000 veder. Cena je v Spletu od 6—10 gl. vedro.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Potsdam 29. oktobra. Cesar zjutraj v Hamburg odpotoval.

Atene 29. oktobra. Ladija „Greif“ večeraj priplula v Pirej. Vse grške in inozemske vojne ladije pozdravljale s streljanjem iz kanonov. Godba francoske admiralske ladije „Vauban“ intonovala avstrijsko himno. Sekcijski načelnik baron Reineck pozdravil Sternecka v kraljevem imenu. Sterneck obiskal s Kosjekom Trikupisa, Dragumisa, pomorskega ministra Theotokisa, dvorne dostojanstvenike in katoliškega škofa Maramna.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331—249)

za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tujci:

27. oktobra:

Pri Stonu: Razboršek iz Bleda. — Rozu iz Mostara. — Lukežič iz Grada. — Košar iz Blejske Dobrove. — Veigt z Dunaja. — Šapinger iz Pečuha. — Vodnišer z Dunaja. — Balfori iz Vidna. — Martinčič, Gotif iz Kamnika.

Pri Maličci: Raumun z Dunaja. — Dorn iz Krškega. — Ziegler z Dunaja.

Tržne cene v Ljubljani

dne 27. oktobra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5 85	Špeh povejen, kgr.	70
Rež,	4 55	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4 39	Jajce, jedno :	2 5
Oves,	2 44	Mleko, liter	8
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 71	Telečje	48
Koruza,	5 20	Svinjsko	45
Krompir,	2 50	Koštrunovo	32
Leča,	12	Pišanec	28
Grah,	13	Golob	15
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	25
Maslo, kgr.	1	Slama,	232
Mast,	80	Drva trda, 4 metr.	650
Špeh frišen	54	mehka, 4	425

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-kriina v mm.
27. okt.	7. zjutraj	748 8 mm.	— 0.4° C	brezv.	megla	0.0 mm.
	2. popol.	747 7 mm.	10 6° C	sl. szh.	jas.	dežja.
	9. zvečer	748 4 mm.	5.2° C	sl. szh.	jas.	

Srednja temperatura 5.1°, za 3.4° pod normalom.

Dunajska borza

dne 29. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 82.10	gl. 82.05
Srebrna renta	82.55	82.40
Zlata renta	109.80	109.90
5% marcna renta	97.70	97.65
Akcije narodne banke	873.—	873.—
Kreditne akcije	312.40	311.70
London	121.50	121.30
Srebro	—	—
Napol.	9.62 1/2	9.62 1/2
C. kr. cekini	5.77	5.76
Nemške marke	59.52 1/2	59.45
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 133	gl. 25
Državne srečke iz l. 1864	100	172
Ogerska zlata renta 4%	101	55
Ogerska papirna renta 5%	92	65
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 120	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	20
Kreditne srečke	100 gl. 181	75
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	114
Tramway-društ. velj. 170 gl. a v.	226	75

Zahvala.

Najtoplejšo zahvalo za darovane prekrasne vence in za udeležitev sprejema naše nepozabne soproge, oziroma matere, tašče, gospe

URŠULE VAJDE roj. MUSEC

in za vse dokaze srčnega sočutja izreka

V Ljubljani, dne 29. oktobra 1888.

žalujoča rodbina
Vajde.

Zahvala.

Najprišrčnejšo zahvalo izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za mnoge dokaze sočutja mej boleznijo naše preljubljene soproge, oziroma matere, gospe

MARIJE LUCKMAN , roj. DRECHSLAR,

ter vsem darovateljem prekrasnih vencev in mnogostevilnim udeležencem sprejema k večnemu počitku.

V Ljubljani, dne 29. oktobra 1888.

žalujoča rodbina.

500 mark

plačam osemu bolnemu na plućih, komur raba slavnoznane „American Consumption Care“ gotovo ne pomaga. Kašelj, bljuvanje in nadiha nehajo se v nekaterih dneh. Tisočem je že pomagalo. Katar, hripavost, zasliženje in praskanje po grlu itd. odpravi takoj. Cena steklenice mark 4.— proti povzetju ali predpošiljavi zneska. Ubogi dobé od mene pomoč zastoj proti potrjila oblastva ali župnika.

Höpner, Druggist,

Berlin SW., Alte Jacobstrasse 75.

Dva lepa prepeličarja,

dobro dresirana, prodasta se po jako ugodni ceni. — Več pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(718—3)

SKLADIŠČE

FILIP TIČHO v BRNU

Zelny trh št. 21 in Radničná ulice št. 17.

Brnsko
zimsko blago za obleko,
izvrstne baže,
135 cm. široko, čista volna.
Za celo moško obleko.
Gld. 5.—.

Blago za ženske obleke,
najnovejše in najelegantnejše,
za jesensko in zimsko sezono, 100 cm. široko.
Za 1 obleko 10 metrov
gld. 4.50.

Domače platno
vkupe 30 vatlov.
1 kos 1/4 gld. 4.50.
1 kos 5/8 gld. 5.50.

Noppe-loden,
čista volna,
najnovejše za jesensko in zimsko obleko.
Za 1 obleko 10 metrov
gld. 3.—.

Rumburško likovano
statvino platno
1/4 široko, zlasti za moško
perilo pripravno.
1 kos 30 vatlov gld. 6.50.

Ženske srajce
iz dobrega šifona ali močnega platna, s širokimi čipkami, zadostne velikosti.
6 kom. gld. 3.75.

Rumburški ôksford,
(pristne barve)
v najnovejših uzorcih,
1 k. 30 vatl. la. baže gl. 6.50.
1 k. 30 vatl. gl. 4.50

Ostanek
posobne preproge,
10—12 metrov dolg, — v
vseh barvah,
le la. baže gld. 3.50.

Sternberški KANEVAS
1 vatel širok,
v vseh barvah, progast in
križast, gar. pristne barve.
1 k. 30 vatl. gl. 5.—.
1 k. 30 vatl. la. baže gl. 6.—.

Zimsko
žensko ogrinjalo,
1/4 dolgo, čista volna, gl. 2.
Double-Velour-ogrinjalo,
1/4 dol., čista volna, gl. 3.25.

ŠIFON,
jako dobre baže, posebno pripraven za moško, žensko in otroško perilo.
90 cm. širok, 1 kos 30 vatlov.
Ivrste gl. 4.50, lvr. gl. 5.50,
lvr. gl. 6.50 in 7.50.

Modni barhant
v najlepših uzorcih za obleko, se
sme prati, za kar se jamči, 60
cm. širok. 10 met. gld. 3.50.
Valerijna flanela,
najnovejše za obleke,
10 metrov gld. 3.80.

(9) Uzorci in ceniki na zah evanje
zastonj in franko.
Razpošilja se proti poštnemu povzetju.

ILUSTROVAN NARODNI KOLEDAR

za leto 1889.

Uredil, izdal in založil Dragotin Hribar.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ in v bukvarni J. Glonti-jevi v Ljubljani. — Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Vsebina: Popolen kalendar, koledar, kateremu so pridejani tudi slovanska imena, in cerkveni koledar. Nadalje: Genealogija cesarske hiše. Sedanjí vladarji evropski. Splošne določbe c. kr. pošte. Brzojavni cenik. Lestvica za pristojbine kolekov. Sejmi na Kranjskem. — Zabavni del: Stiri desetletnica vladanja cesarja Frana Josipa I. Naši zaslužni možje. Božja pota Slovencev. Na sveti večer. Smešnice. — Naznanila.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“.

po nizkej ceni.

Prostovoljna dražba.

Dne 5. novembra t. l. prodajal se bode parceloma tudi pod nastavljenom ceno po sodnijskem potu — iz zapuščine Jakoba Hočevarja — mlin v Količevem št. 22 pri Kamniku. Z izvrstno vodno silo, tudi za druge industrijalne namene pripraven, hiša in poslopja s „fundus instructus“ om vred, po klicani ceni 11.599 gld. 15 kr., dalje njive, travniki in gozdi. — Ara (vadium) 10 % nastavljenom ceni — Tretjino kupnine plačati je v 14 dneh, ostalo v 2 mesecih. — Nadaljni pogoji poizvódo naj se pri okrajni sodnji na Brdu. — Dne 7. novembra bode dražba premičnih stvari. (715—6)

Pojutršnjem žrebanje!

Srečke Obrtne Razstave, Prirejene v Proslavo Cesarske Svečanosti

samo 50 novc.

(658—19)

Glavni dobitok 25.000 Goldinarjev.

Loterijska pisarna komisije za slavnostno obrtno razstavo, Dunaj, Bartensteingasse 4.

V Ljubljani se dobivajo v menjalnici J. C. MAYER-JA.